

πτοντο, ποτὲ μὴ ζητῶν νὰ βλάψῃ τινὰ, ἐκτός ἂν ἦνω-
χλεῖτα, ἢ ἐπεινοῦσεν· εἰς τοιοῦτην περιστάσιν δὲν ἦτον
ἄλλος τρόπος νὰ καθησυχάσωσιν τὴν ὄρμην του. Πα-
ρὰ δίδοντες εἰς αὐτὸν τίποτε νὰ φάγῃ. Ὅτε ὠργί-
ζετο, ἀνεπήδα κατὰ τὸν τοίχων τοῦ κοιτῶνος του μὲ
μεγάλην βίαν, πρᾶσπαθῶν κατὰ πάντα τρόπον νὰ ἐκ-
φυγῇ· ἀλλὰ σπανίως ἐξήτει νὰ κτυπήσῃ τὸν φύλακά
του, καὶ πάντοτε ὑπετάσσεται εἰς τὰς ἀτιλὰς αὐτοῦ.
Ἐκτραύραζε δὲ κατὰ τρόπον τινὰ ἰδιαίτερον, ἀντιμι-
γνύων τοῦ χοίρου τὴν γρύλλησιν καὶ τοῦ μύσχου τὸν
μῆκασμόν.

ἌΝΔΡΟΣ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ

ΤΟΤΕ μόνον ἐν συνοικίσειν δύναται νὰ εὐτυχῆσῃ,
ὅταν καθὲν ἀπὸ τὰ μέλη ἐπιβάλλῃ εἰς ἑαυτὸν ὡς πρῶ-
τιστον χρέος τὴν ἀναλλοίωτον ταύτην ἀπόφασιν·—Ὁθέ-
λω ν' ἀγαπῶ καὶ νὰ τιμῶ διὰ πάντα τὴν καρδίαν ἐκεί-
νην, τὴν ὅποιαν κατέστησα καρδίαν τῆς ἰδικῆς μου.

Δὲν ἴδαμεν ποτὲ ἄνδρα κανένα, μὴ πλάσσειν πρὸς
τὴν γυναῖκα, μῆτε διὰ βάρβαρον τρόπον, μῆτε δι' ἀ-
πρεπῆ πρὸς αὐτὴν ἀμέλειαν, ἢ δι' ἄλλας κακίας, —ἀφοῦ
ἅπασι παρ' αὐτῆς ἠγαπήθη, νὰ μὴ διαμείνῃ εἰς τὴν ἀ-
γάπην αὐτῆς.

Καὶ χριστεν γυναῖκα ἂν ἐκλέξῃ, καὶ οὐδεμίαν ἂν
ἔλῃς ἀμφιβόλῃν περὶ τῶν δικαιομοσιῶν αὐτῆν μεγάλων
ἀρετῶν, μὴ νομίξῃς, ὅτι εἶναι ὀλιγώτερον ἀναγκαῖον
νὰ διατηρεῖσαι πάντοτε πρὸς αὐτὴν ἀγαπήτος· μὴν
εἶπῃς, — Ἡ σύζυγός μου εἶναι τόσον τελεία· ὥστε συγ-
χωρεῖ ὅλα μου τὰ ἀδικήματα· δὲν ἔχω χρεῖαν νὰ φρον-
τίσω νὰ γένω πρὸς αὐτὴν εὐάρεστος, ἐπειδὴ μὲ ἀγα-
πᾶ ἐπίσης· πάντοτε.

Πῶς, ἐπειδὴ αὐτὴ εἶναι τόσον ἀγαθὴ, σὺ θέλεις λοι-
πὸν λαμβάνειν ὀλιγότεραν φροντίδας νὰ ἀσέσης πρὸς
αὐτήν; Μὴν ἀπαρᾶ καὶ μάλιστα ἐπειδὴ ἔχει ἀρίστην
ψυχὴν, ἢ ὀλιγοί, ὁ ἄλλος τρόπος, τὸ βάρβαρικόν
ἦθος θέλουσι τὴν παρενοχλῆν καὶ τυπεῖν περισσώτε-
ρον. Ὅσον εἶναι εὐγενεστέρη κατὰ τοὺς τρόπους καὶ κατὰ
τὰ ἀισθήματα, τόσον περισσώτερον χρεῖαν ἔχει νὰ
εὐχῇ καὶ σὲ τοιοῦτον.

Ἀφοῦ δῶσας πρὸς μίαν γυναῖκα τὸ ἱερὸν τῆς συζύ-
γου ὄνομα, χρεῖα ν' ἀφιερῶθῃς ὅλος εἰς τὴν εὐτυχίαν
τοῦ ὧ; καὶ ἐκείνη εἰς τὴν ἰδικήν σου· τὸ εἰς σὲ ὅμως
ἀλλοῦ χρέος εἶναι μαχρὸν, καθὼς ἐκείνη μὲν εἶναι
πλάσμα κτισθέν, σὺ δὲ ὧ; ἰσχυρότερος, ἔχεις καὶ
χρέος περισσώτερον νὰ διδῃς πρὸς αὐτὴν ἀγαθὴν καθ'
ὅλα παράδειγμα καὶ πᾶσαν βοήθειαν. — Ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος λέγει. — Οἱ ἄνδρες ἀγαπάται τὰς γυναῖκας
ἑαυτῶν, καθὼς ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
ἑαυτὴν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄν-
δρες ἀγαπᾶν τὰς ἐκείτων γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώμα-
τα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτὸν ἀγαπᾶ.
Οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκ-
τρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν ἐκ-
κλησίαν. Ἐκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπά-
τω, ὡς ἑαυτὸν. ἢ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Ἐφρα. ε.

ἌΓΙΟΣ ΤΑΥΟΣ.

Εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου σύντομον
διατριβὴν τοῦ κρηνηνομένου τῆς Μελίσσης ἀριθμὸς ἔ-
πρεπε νὰ προσθέσωμεν, ὅτι τὰ νῦν λεγόμενα ὑπὸ τοῦ
Παπισμῶν δικαιώματα ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ταύου, ὡ; δι-
θεν παραχωρηθέντα κατὰ τὸ λέγειν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Συλλ-
τῶνων τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
ἂν καὶ ἀνίχυρα, καὶ ἂν ἦσαν ἀληθῆ, κατὰ μὴ ἀναι-
ροῦντα τὴν παλαιὰν ταύτην καὶ νομιμοτάτην τῶν
Γραικῶν κτήσεις, φαίνονται καὶ ὑποπτα κατὰ φυσικὸν
λόγον, ὡ; πλαστογραφήματα πιθανῶς καὶ ταῦτα τοῦ
Ἰησοῦτισμοῦ τῆς Ῥωμῆας αἰρέσεως. Πολὺς πλαστο-
γράφος, καὶ παντοῦ, ἀλλὰ ἀλμύροστος, καὶ κωκυ-
πραχίς· δὲν ἐπλαγεύθη κατὰ καιροῦς ὁ παραποδοῦς
Ἰησοῦτισμὸς, ὅπως πασίγνωστον ἐκ τῆς ἱστορίας αὐ-
τοῦ, δια τὰ νομιζόμενα συμπερόντα τῆς Παπιστῆς πί-
στεως, προσβάλλον αἰώνια πάντα λαοὺς καὶ θρόνους
χρῆν τῶν κατακτητικῶν καὶ βιαίων προβησεων τοῦ
θεανθρώπου τῆς Ῥώμης Ἡγεμόνος! Ἄς μὴν ἀμφιβάλ-
λωσιν οἱ Ὁθωμανοί, καθὼς καὶ οἱ Γραικοὶ καὶ πάν-
τες οἱ ἀληθῶς φιλοδίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι παντὸς
τόπου καὶ γένους καὶ θρησκευματος, ὅτι ὁ Ἰησοῦτι-
σμός τῆς Ῥώμης, τοῦ Λουδοῦνου, καθὼς καὶ ὁ τοῦ
Μονάχου καὶ τοῦ Σταυροδρομίτου εἶναι ἱκανοί, ἱκανότα-
τοι νὰ πλαστογράψῃ καὶ φερμάνῃ καὶ ὑπογραφαί, Σουλ-
τῶνων καὶ Βιζύρων, ἐὰν μόνον ἔχῃ ὀφελός τι ἐκ τῶν
τέχνασματων τούτων ἢ τοῦ μόνου κοσμοκρατορίας τοῦ
ἀγνωστάτου τῆς Ῥώμης Ἐπισκόπου. Ἄς προσέξωσι λοι-
πὸν, οἱ πάντες εἰς τ' ἀπόκρυφα ταῦτα ἔγγραφα τοῦ Πα-
πισμοῦ κατὰ τῆς περισπουδάστου ταύτης τῶν Γραικῶν
ἰδιοκτησίας, ἔγγραφα, ὡς προερίπομεν, οὐτόχρημα ἄ-
δικα καὶ ἀνίσχυρα, καὶ ἂν δὲν ἦναι πρωτοφανῆ καὶ ὑ-
ποπτα ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ὅπως πιθανότερον.

Ἀντὶ νὰ βοηθῆ τὰ τοιοῦτα σκευωρήματα ἢ ἀ-
φή καὶ εὐγενῆς Γαλλία, προσηλυτισμένη σακῶς ὑπὸ τῆς
αθλίας τῶν ἀγροτοθρησκομαχῶν Μοναχολυθηρτικῶν
πολιτικῆς· (τὴν ὅποιαν ἰσπάζεται, ὡς φαίνεται, καὶ ὁ
ἀνθρωπὸς δημοκράτης καὶ πολυτεχίτης, Δημοστικός),
ἔλαμνε πολὺ καλῆσεν διὰ τὴν ὑπόληψιν καὶ τὰ συμ-
φέροντα ἐλευτῆς, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἡσυχίαν καὶ ὠ-
φέλειαν τῶν ἀνατολικῶν λαῶν, ἰδίως δὲ τοῦ φιλικοῦ
τούτου κρατοῦς, νὰ συμβουλεύῃ καὶ πείθῃ τὸν Πάπον,
τοὺς Ἰησοῦτολα, ἀρίτας καὶ Ἐλεμονίτας ἢ Ἐλεμ-
νητρίδας καλογήρους καὶ καλογραίτας καὶ οἴους ὄλλους
φανατικούς Λατίνους τῆς Ανατολῆς, λαίλους τε καὶ κλη-
ρικούς ν' ἀπέχωνσιν ὅπως ἀπὸ τὰ γνωστά σχέδια καὶ τὰς
γνωστοτάτας σκευωρίας καὶ ἐνεργείας, κρυφῆς καὶ φα-
νεράς, θεμιτῆς καὶ ἀθεμίτου, ἐνεκα προσηλυτισμοῦ, ὁ
ὅποιος σήμερον δὲν ἀρμόζει καὶ δὲν χρησιμεύει πού-
ποτε, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἄς συμ-
βουλεύῃ τὸν Πάπαν νὰ σέβεται κἂν ὀπωσαῖν τοὺς νό-
μους τοῦ Ὁθωμανικοῦ κράτους καὶ τὴν θέλησιν τῆς
Κυβερνήσεως αὐτοῦ, οἵτινες δὲν ἐγκρίνουσιν οὔτε
βοηθοῦσι τὸν προσηλυτισμόν. Ὅσους καὶ ἂν εἰσαῶξῃ

ἐπιπέσει ὁ Πησιπύσις Ἰησοῦ τοῦ Ἀριστοῦ καὶ ψευδελεγε-
μονας κολογήρου, ἢ κολογαρίας, καὶ ὅσα ἄλλα μέγαν ἐάν
μηχανεῖται κοσμικὰ καὶ ἀίτερα καὶ χθέρητα, βλέπει ἢ
Γαλλία, ὅτι Παπιστοὶ δὲν γίνονται δαιλαδὲν οὔτε οἱ
Τούρκοι καὶ οἱ Ἑβραῖοι, οὔτε οἱ Γραικοὶ καὶ οἱ Ἀρμένιοι.
Πρὸς τί λοιπὸν καὶ τὸ νέον τοῦτο περὶ τῆς κατοχῆς
τοῦ Ἁγίου Τάφου μέγα καὶ ἀσυγχώρητον σκάν-
δαλον;

Εἶναι γνωστὸν προσέτι, ὅτι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς
Παπιστικῆς Κυβερνήσεως οἱ Ἰησοῦται, ὅπου εὐρίσκονται,
γίνονται δικαιοματικῶς Σμβουλοὶ καὶ ὁδηγοὶ τῶν ἀ-
πανταχῶ ὑπαρχουσῶν Λατινικῶν ἐκκλησιῶν. Διὰ τὴν
ἐπιτάκτικον λοιπὸν καὶ τὴν ὑπόληψιν αὐτοῦ τοῦ Πα-
πιστοῦ καὶ διὰ τὴν δυνατὴν ἰσχύαν καὶ ἀρμονίαν
τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν,
ἤρθε εἰς νὰ ἐνοσχληθῆτι μᾶλλον ἢ Γαλλία εἰς τὴν ἀ-
νεργικαὴν κωρυφῆν τῶν τοιαύτων διατάξεων, καὶ ὄχι
εἰς τῆς Ἰησοῦτικῆς ἕως περὶ τοῦ Ἁγίου Τάφου βι-
βυργίας, ἐξ ὧν δὲν ἔχει κομμίαν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν.

Ἀποτεινόμενοι οὕτως πρὸς τὴν Μεγαλὴν Ἐκκλησί-
αν καὶ τὸν Πατριάρχην τῶν Ἱεροσολύμων καὶ πάντας
τοὺς ἐν Κωνσταντίνῳ ὑπολεί προκρίτους τοῦ Γένους
προκαλοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ πάντες οἱ Συμφοροῦν-
τοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ὁμογενεῖς, νὰ μὴν ἀμεληθῆτι τίποτε παρ'
αὐτῶν, ὥστε ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις τοῦ φιλοσόφου
Σουλτάνου, σώζουσα τὸν εὐθύδικον καὶ γενναῖον
αὐτοῦ χαρακτήρα, οὐ μόνον ἀποκρούσῃ δεόντως τὰς
νέας ταύτας τῆς Ρώμης ἀπαιτήσεις περὶ τοῦ Ἁγίου
Τάφου, ἀλλὰ καὶ νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐν τῇ
συνεπείᾳ αὐτῆς, ὥστε νὰ παύσῃ βίβλην πᾶσι προση-
λυτικὰ ἐνέργεια τοῦ Πησιπύσιου ἐπὶ τῶν Γραικῶν, κα-
θὼς καὶ τῶν Ἀρμενίων ἢ ἄλλων ὑπάρχουσας τῆς ἐπικρα-
τίας ταύτης.

Ι Γ. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΙΔΕΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ Γ. ΣΕΡΟΥΪΟΥ.

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ.

Βίαι τῶν ἀνθρώπων τέσσαρες: ἀλιευτικῶς, θηρευτι-
κῶς (τὸ συναμφότερον βίος ἀγίαις) νομαδικῶς, ὁ καὶ
βάρβαρος, γεωργικῶς. Ὁ γεωργικὸς βίος εἶναι ἢ ἀρ-
χη καὶ ἢ βῆσις τοῦ Πολιτικοῦ, ὅπου ἀναπτύσσεται
ὅλη τοῦ ἀνθρώπου ἡ φύσις, δι' ὃ καὶ εἶναι ὁ κατὰ
φύσιν τελειὸς καὶ ἡ φυσικὴ κατάστασις τοῦ ἀνθρώ-
που κοινωνικοῦ ὄντος. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἀνθρώπιότης κα-
τεδικάσθη νὰ διέλθῃ ὅλη ἀπὸ ὅλους τοὺς βίους: ὅ-
λοι οἱ πεπολιτισμένοι λαοὶ τοὺς διέλθον, καὶ πλεί-
στοι, ὅσοι κατασύρονται ἀκόμη εἰς τοὺς τρεῖς, καὶ
πλείστοι ἐξ αὐτῶν μέλουσι κατασύρεσθαι αἰωνίως διὰ
τὴν φύσιν τῶν διαφόρων κλιμάτων.

Εἰς ποῖα κλιμάτα τῆς γῆς ἔπρεπε νὰ φανῇ κατὰ
πρῶτον βίος γεωργικὸς στασιμὸς καὶ πολιτικῶς.

Πανταχοῦ τῆς γῆς ὅπου τὸ ἀνέκαθεν εὐρέθησαν ἄν-
θρωποι καὶ ὅπου ἂν εὐρίσκωνται καὶ τὴν σήμερον παν-

τοῦ καὶ πάντοτε εὐρέθησαν καὶ εὐρίσκονται ἠνωμέ-
νοι εἰς φυλακὰς καὶ μακροὺς λίκους, ἴσθλους ἢ βαρβάρους·
καὶ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι φύσει τοῦ ἀνθρώ-
που κοινωνικοῦ ὄντος.

Εἰς ποῖα δὲ τῆς γῆς κλιμάτα ἔπρεπε κατὰ πρῶ-
τον νὰ μεταβῶσιν εἰς βίον γεωργικὸν καὶ στασιμὸν;
Εἰς ἐκεῖνον βεβαία ὅπου ἡ γῆ ἐτυγγάνε φύσιν καρπ-
πύου, αὐτομάτους πολυειδεῖς καὶ ἐπαρκούντας εἰς ἐνιαύ-
σιον ζωτροφίαν μετ' ὀλίγης παρατηρήσεως καὶ τέχ-
νης. Ἀλλὰ τοιαῦτα ἔτυχον νὰ ἦναι φύσει τὰ κλιμά-
τα τῆς μεσημβρινῆς Ἀσίας, ὅσα ἐντὸς τῆς διακεκαυ-
μένης ζώνης καὶ ὅσα ἐκτός γειννιάζοντα καὶ συνορεύ-
οντα μὲ αὐτῇ. Ἐκεῖ ἔλα ἔπρεπε νὰ φανῶσιν οἱ πρῶ-
τοι γεωργικοὶ καὶ πεπολιτισμένοι λαοὶ τῆς γῆς. Ἐκεῖ
καὶ ἐράνησαν εἰς ἴστικα κατὰ τὴν ἱστορίαν [εἰς τὴν Με-
σοποταμίαν], οἷον Ἀσσύριοι, Βαβυλώνιοι, Ἰνδοὶ καὶ τῆς
Ἀφρικῆς Αἴγυπτιοὶ καὶ Αἰθίοπες.

Τὰ δὲ μετὰ κλιμάτα τῆς εὐεράτου ζώνης, ἔτσι-
δὲ ἔτυχον γὰρ μὴ φύσιν μὲν αὐτομάτως καρπύου
τελευτούς καὶ τριπούτους, ὅπου οὗτος τὰ ἀνωτέρω, ἐπιτεκ-
τικὴν δὲ καὶ ἐπίτευκτον γεωργίαν τοιαύτων σπέρων καὶ
φύτρων, ἀπέβλεπον ἀρα οἱ λαοὶ τῶν κλιμάτων τούτων
να σύρονται εἰς τὴν ἀγρίαν καὶ βάρβαρον βίον ἕως
συμβεβηκότα καὶ περιστάσεις δεξιαὶ νὰ μεταφέρωσιν
αὐτοὶ τὴν Ἀσίαν καὶ Αἴγυπτον τὰς ἀρχὰς τοῦ πολιτι-
κοῦ καὶ γεωργικοῦ βίου, ὅπου καὶ συνέβη εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην, καὶ κατὰ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς οὕταν
τῆς Εὐρώπης μέρος, τὸ πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀσίαν
καὶ Αἴγυπτον.

Ποῖα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν θερμῶν κλιμάτων;
Θερμότης, Ψυχρότης, Ἰγ' ὅτις: Ἐρημία, εἶναι αἱ τέσσα-
ρες ποιότητες, ἐξ ὧν συνέχεται τῶν ἀνθρώπων οἱ κατ'
σεις, ὅπως καὶ τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν καὶ τῶν
κλιμάτων. Ὅσον δὲ πλεονάζει τὸ θερμὸν ἐκεῖ το μὲν
φανταστικὸν καὶ τὰ ἐπιθυμητικὰ τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ
θυμικὸν καὶ τὸ λογικὸν τὰ πάντα εἶναι εἰς ἐναρμό-
νιον σύγκρασιν, τὰ πάντα ἔξεδρα καὶ ἔσφορα εἰς ὑπερ-
βολὰς. Οἱ λαοὶ λοιπὸν τῶν θερμῶν κλιμάτων: εἶναι,
Αἴγυπτιοὶ, Ἀραβεῖς, Βαβυλώνιοι, Κινέζοι, Ἰνδοὶ κτλ.
εἶλον καὶ ἔχρουσι φαντασίαν λίαν ἐξηγμένην καὶ πα-
φάφωρον, καὶ ἀποκλίουσιν εἰς νό τερατώδεις καὶ
γαντώδεις. Διὰ τοῦτο καὶ αἱ κοσμογονίαι καὶ κητε-
λογίαι ἦσαν ἀλλόκοτοι καὶ τερατώδεις, καὶ οἱ θεοὶ αὐ-
τῶν ἀνθρωπομορφοὶ καὶ ζωόμορφοι μὲ ὅλα τὰ πύθη
τῆς θνητῆς φύσεως, καὶ αἱ θρησκευτικαὶ αὐτῶν λαρεῖαι
μὲ πύλλας κτηνωδίας καὶ βρωτοβόρητας, ὅπως ἔχουσι
καὶ τὰ ἡθ καὶ τὰ ἐθιμῶν. Διὰ τὸ ὅτι οὐ καὶ ἡ μάχη
καὶ ἡ ἀστρηνομία καὶ οἱ Καλιμαὶ εἰς ἐκεῖνο τὸ ἔλα-
κὸς ἐφευρέθησαν. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἱστορικαὶ αὐτῶν
εἶναι γερά: ἀπὸ τεράτια καὶ θαυμάσια. Διὰ τοῦτο
καὶ οἱ μυθικαὶ τέχνηαι οἷον, ποιητικῆ, ζωγραφικῆ,
τεκτονικῆ, γλυπτικῆ ἢ ἐκείνων παρ' αὐτοῖς εἰς τὸ τε-
ρατώδες καὶ γαντώδες, τοῦ ὁπίου ἰσχύσεως εἶναι
αἱ ὑπερμύδεις οἱ ἰδελίτικοι, οἱ λαβύροθυμοι καὶ τὰ ἄλ-
λα ὅσα κτλ. τῶν Ἰσχυρίων. Οἱ πύρρι καὶ τὰ
τείρη τῶν Βαβυλωνίων, τὰ μύροδρα καὶ μύρο-
πρόσωτα καὶ μύρο-πρεκκαὶ πεννύρια ἀγάλματα τῶν Ἰν-
δῶν, τὸ μέγα τεῖχος τῆς Κίνας κτλ. ὅλα ταῦτα εἶ-